

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทองคำนับเป็นเครื่องประดับที่คงความเป็นอมตะมาช้านาน นอกจากประกายทองที่เหลืองอร่ามที่สะท้อนคุณค่าแห่งความงามสง่าหรูหราแล้ว ยังเป็นเครื่องประดับที่บ่งบอกถึงฐานะของผู้สวมใส่และยังสามารถใช้เป็นประโยชน์ในด้านการลงทุนของประชาชนอีกด้วย

ปริมาณการบริโภคทองคำของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-2544 พบว่ามีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีการนำเข้าทองคำจากต่างประเทศในปี พ.ศ.2542-2543 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 68 และในช่วง 9 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2544 (มกราคม-กันยายน) มีการนำเข้าทองคำเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 85.6 ปริมาณการผลิตทองคำที่มีอย่างต่อเนื่องนั้น เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของสถาบันการเงินอยู่ในระดับต่ำและไม่มีแนวโน้มที่จะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากขึ้น ทำให้ผู้บริโภคมียอดออมหันมาออมเงิน โดยการซื้อทองคำแทนการฝากเงินกับสถาบันการเงิน สำหรับแนวโน้มในปี พ.ศ. 2545 มีการคาดว่า การนำเข้าทองคำจะยังคงขยายตัวต่อไปอีก (กระทรวงพาณิชย์, 2545)

อย่างไรก็ตามราคาทองคำในตลาดโลกมีความผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจโลก จึงทำให้ต้นทุนการนำเข้าทองคำแท่งจากต่างประเทศ สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตทองคำรูปพรรณ ในประเทศมีราคาผันผวนตามไปด้วย ส่งผลให้ร้านค้าทองประสบปัญหาในการขายทองคำรูปพรรณ อันเนื่องมาจากผู้ซื้อได้ชะลอการซื้อทองคำรูปพรรณลง ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศที่ยังไม่ฟื้นตัว จึงทำให้ผู้ที่มีรายได้อาจจำเป็นต้องใช้จ่ายเฉพาะสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพก่อน ร้านค้าทองรูปพรรณจึงต้องเผชิญกับปัญหาหลายประการ เช่น การเผชิญกับภาวะการแข่งขันทางด้านตลาดที่รุนแรง ทำให้มีการแข่งขันด้านราคาโดยลดค่ากำเหน็จลง หรือลดเปอร์เซ็นต์ทองลง ทำให้ไม่ได้มาตรฐานที่กำหนดไว้ การลักลอบนำเข้าทองคำเถื่อนส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่นำเข้าทองคำอย่างถูกกฎหมาย รวมถึงการลักขโมยหรือปล้นสินค้า เป็นต้น (ฝ่ายนโยบายเครดิต บมจ.ธนาคารกสิกรไทย, 2544)

ท่ามกลางสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อร้านค้าทองรูปพรรณในปัจจุบัน สิ่งที่ทำให้ร้านค้าทองรูปพรรณ สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้นั้น นอกจากร้านค้าทองรูปพรรณต้องปรับกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ทั้งทางด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการองค์การ เพื่อตอบสนอง

ผู้บริโภคส่วนหนึ่งที่มีเงินออมเหลืออยู่ให้หันมาออมเงินโดยการซื้อทองคำแทนการลงทุนในทางเลือกอื่นแล้ว ร้านค้าทองคำพรรณต้องให้ความสำคัญในด้านการรับซื้อคืนทองคำรูปพรรณ การแลกเปลี่ยนทองคำรูปพรรณ อันเป็นการเพิ่มทางเลือกเพื่อตอบสนองผู้บริโภคที่มีทองคำรูปพรรณอยู่ในความครอบครอง ให้กลับมาใช้บริการที่ร้านของตนอีก เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีความพร้อมทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรมมีพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรมร้อยละ 22.79 ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งส่วนมากเป็นการปลูกพืชเศรษฐกิจ ส่วนด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 828 โรงงาน (รวมโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในเขตและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จำนวนเงิน 61,814 บาท ซึ่งนับว่าสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของภาคเหนือ (ข้อมูล พ.ศ.2541 ฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล สำนักงานจังหวัดลำพูน, 2545) จะเห็นได้ว่าจังหวัดลำพูนมีศักยภาพและมีโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆเหมาะสมสำหรับการลงทุน รวมทั้งประชากรอาจมีแนวโน้มในการซื้อทองคำหรือทองคำรูปพรรณมากขึ้นด้วย ในส่วนของร้านค้าทองคำพรรณในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนร้านค้า จากจำนวนร้านค้าที่ได้จดทะเบียนและยังคงเปิดดำเนินการอยู่จำนวน 8 ร้านในปี พ.ศ.2539 เป็นจำนวน 16 ร้านในปี 2545 ซึ่งคิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้น 100% (ข้อมูล ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2545 จากสำนักงานทะเบียนการค้า จังหวัดลำพูน) ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการดำเนินงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจร้านค้าทองคำพรรณที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เพื่อจะเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ที่สนใจและเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานของร้านค้าทองคำพรรณ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เปลี่ยนแปลงไปได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจร้านค้าทองคำพรรณในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจร้านค้าทองคำพรรณ ในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานของธุรกิจร้านค้าทองคำพรรณในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ของธุรกิจร้านค้าของรูปพรรณ ในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
3. เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ และผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าของรูปพรรณ ที่ จะนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินงาน

นิยามศัพท์

การดำเนินงาน หมายถึง การประกอบธุรกิจในด้านการจัดการ การผลิต การตลาด รวมทั้ง การบัญชีและการเงิน

ธุรกิจร้านค้าของรูปพรรณ หมายถึง ธุรกิจร้านค้าของรูปพรรณที่ได้ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยมีผลิตภัณฑ์ของรูปพรรณ อาทิเช่น สร้อยคอ ต่างหู กำไล แหวน เป็นต้น